

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Usprawnianie jednolitego rynku

(2016/C 240/08)

Sprawozdawca: Alessandro PASTACCI (IT/PES), przewodniczący prowincji Mantua

Dokument źródłowy: Komunikat „Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw”

COM(2015) 550 final

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Podkreśla, że jednolity rynek jako podstawa swobodnego przepływu towarów, usług, osób i kapitału w Unii Europejskiej stanowi ważne osiągnięcie gospodarcze UE i przyczynił się do podniesienia dobrobytu i zwiększenia zatrudnienia. Aby działał on jeszcze lepiej, potrzebne są kolejne reformy ekonomiczne i strukturalne, by osiągnąć cele w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia określone w strategii „Europa 2020”, a także cele określone w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju, społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności oraz spójności społecznej i terytorialnej. Komitet zaznacza ponadto, że jednolity rynek jest nierozdzielnie związany z układem z Schengen w sprawie swobodnego przepływu osób i z dokończeniem budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej⁽¹⁾. Uważa zatem, że dokończenie budowy jednolitego rynku i jego wdrożenie mają zasadnicze znaczenie dla wykorzystania pełnego potencjału jednolitego rynku.
2. Zgadza się, że zaktualizowana strategia jednolitego rynku, by była bardziej skuteczna, musi być trójczłonowa, tak by: 1) stwarzać możliwości dla konsumentów, przedstawicieli wolnych zawodów i przedsiębiorstw; 2) wspierać i umożliwiać modernizację i innowacje, których potrzebuje Europa; 3) zapewniać praktyczne rozwiązania przynoszące korzyści konsumentom w ich codziennym życiu i przedsiębiorstwom w ich codziennych działaniach. Taka trójczłonowa i zintegrowana strategia powinna mieć na celu stawienie czoła wyzwaniom, jakie niosą ze sobą połączone efekty szybkiej globalizacji i zmian technologicznych oraz jedynie stopniowe dostosowywanie się systemów edukacji i szkolenia.
3. Popiera apel Parlamentu Europejskiego o włączenie filaru jednolitego rynku do europejskiego semestru⁽²⁾ wraz z systemem regularnego monitorowania i oceny integracji jednolitego rynku, obejmującym zestaw wskaźników ilościowych i jakościowych, analizę porównawczą, wzajemną ocenę oraz wymianę najlepszych praktyk.
4. Uważa, że strategia jednolitego rynku ma uzupełniać inicjatywy UE w zakresie inwestowania, konkurencyjności i dostępu do finansowania, wewnętrznego rynku energii, jednolitego rynku cyfrowego i mobilności pracowników oraz być przez te inicjatywy uzupełniana. Dlatego ubolewa, że komunikatowi Komisji nie towarzyszył zapowiadany wniosek dotyczący przeglądu dyrektywy o delegowaniu pracowników, który miał stanowić jedną z głównych inicjatyw Komisji w zakresie zwalczania dumpingu socjalnego i wzmacniania praw pracowników oraz zapewnienia, że rokowania zbiorowe stanowią ramy stosunku pracy. Sytuacja ta nie powinna powodować rozdźwięku między planem działania na rzecz pogłębienia jednolitego rynku a koniecznymi inicjatywami na rzecz poprawy warunków mobilności pracowników i należy ją omówić w ramach procedury legislacyjnej związanej z opublikowanym 8 marca wnioskiem Komisji Europejskiej dotyczącym zmiany dyrektywy w sprawie delegowania pracowników (dyrektywa 96/71/EWG).

⁽¹⁾ Zob. opinia KR-u z 7–8 kwietnia 2016 r. w sprawie działań następczych w związku ze sprawozdaniem pięciu przewodniczących „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”.

⁽²⁾ Zob. rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem w ramach europejskiego semestru 2016 (2015/2256(INI)).

5. Podkreśla, że jednolity rynek jest polityką międzysektorową w interakcji z wieloma politykami sektorowymi UE. Komitet oczekiwaby zatem, że w komunikacie Komisji w sprawie strategii na rzecz jednolitego rynku wyraźniej zostaną nakreślone interakcje zwłaszcza z polityką w dziedzinie handlu i konkurencji. W odniesieniu do polityki handlowej uzasadnione byłoby oczekiwać, że zanim Chiny uzyskają status gospodarki rynkowej pod koniec 2016 r., w komunikacie ogłoszone zostanie przeprowadzenie analizy oddziaływania gospodarczego, społecznego i terytorialnego takiej decyzji oraz jej skutków dla jednolitego rynku.

6. Wzywa do ukończenia tworzenia jednolitego rynku cyfrowego, który może przyczynić się do zniwelowania przepaści cyfrowej między regionami, a także przyczynić się do dalszej poprawy dostępu do informacji, zwiększenia wydajności i wprowadzenia usprawnionych wzorców biznesowych i administracyjnych. Podkreśla, że handel elektroniczny i system e-zamówień przynosi wymierne korzyści konsumentom, a e-administracja ułatwia obywatelom i przedsiębiorstwom zachowanie zgodności z przepisami oraz oferuje dostęp do zatrudnienia i możliwości biznesowych, przyczyniając się tym samym do wzrostu gospodarczego.

7. Zwraca uwagę na szczególną rolę europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej (EUWT) jako transgranicznych podmiotów na jednolitym rynku, a także innych struktur transgranicznych, takich jak europejskie ugrupowania interesów gospodarczych czy spółdzielnie europejskie. Stanowią one laboratoria jednolitego rynku i mogą pomóc w określeniu barier na nim występujących, gdyż są w stanie na szczeblu lokalnym identyfikować i rozwiązywać problemy w dziedzinach takich jak zamówienia publiczne, umowy transgraniczne, podwójne opodatkowanie pracowników, prawo właściwe, ochrona konsumenta i usługi transgraniczne.

8. Ubolewa z powodu braku bezpośrednich odniesień i konkretnych działań na rzecz rzemiosła, chociaż istnieje ponad 16 mln zakładów rzemieślniczych, które odgrywają istotną rolę w tworzeniu miejsc pracy i rozwoju gospodarczym.

9. Powtarza, że aby określić, na czym polegają skutki polityk UE, państwa członkowskie i Unia Europejska muszą powszechnie uwzględniać ocenę oddziaływania terytorialnego w procesie kształtowania polityki oraz planowania i realizacji polityk sektorowych⁽³⁾.

W odniesieniu do rozwoju gospodarki dzielenia się

10. Z zadowoleniem przyjmuje zapowiedzianą przez Komisję inicjatywę w sprawie europejskiego programu gospodarki dzielenia się (konsumpcji współdzielonej), w tym wytyczne dotyczące zastosowania prawa unijnego do tego nowego sektora, zamiar Komisji, by wspierać potencjał tego sektora w zakresie zrównoważonego wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, a także zamiar zbadania, do jakiego stopnia przepisy dyrektywy usługowej, dyrektywy o handlu elektronicznym i dorobek prawny w dziedzinie ochrony konsumentów mają zastosowanie do gospodarki dzielenia się (konsumpcji współdzielonej) i czy jeżeli istnieje potrzeba tworzenia dalszych przepisów, w szczególności w odniesieniu do zabezpieczenia społecznego i praw pracowniczych, norm bezpieczeństwa i higieny pracy, opodatkowania i udzielania licencji. Powtarza swoje przekonanie, że we wszelkich inicjatywach w zakresie twardych przepisów należy przyjąć podejście sektorowe oraz uwzględniać zakres inicjatyw gospodarki dzielenia się jako kryterium pozwalające wyznaczyć granice regulacji.

11. Zauważa, że oceny oddziaływania terytorialnego i miejskiego *ex ante* mogą być prowadzone i rozwijane w ścisłym partnerstwie ze wszystkimi szczeblami sprawowania rządów, co umożliwi określenie protokołów metodologicznych. Zauważa, że oceny należy przygotować w taki sposób, aby nie stworzyć zbędnego obciążenia dla promocji i rozwoju nowych działań ani nie spowodować dodatkowych obciążeń dla codziennej działalności istniejących przedsiębiorstw, niezależnie od ich wielkości.

W odniesieniu do pomagania w rozwoju MŚP i podmiotom rozpoczynającym działalność gospodarczą

12. Popiera wyrażony przez Komisję zamiar przedstawienia inicjatyw mających na celu zmniejszenie dużego ciężaru, jaki rejestracja do celów podatku VAT i obowiązki sprawozdawcze z nim związane stanowią dla podmiotów rozpoczynających działalność gospodarczą i MŚP, w szczególności prowadzących działalność transgraniczną; wskazuje, że uproszczenie wymogów sprawozdawczych w zakresie podatku VAT ciążących na MŚP i mikroprzedsiębiorstwach uznano za możliwy kierunek dalszego działania także podczas konsultacji z Europejskimi Regionami Przedsiębiorczości (ERP), przeprowadzonych przez KR w kwietniu 2014 r. Ma to szczególne znaczenie w handlu detalicznym, hotelarstwie i gastronomii, gdzie dążenie małych przedsiębiorstw do prowadzenia działalności transgranicznej może być utrudnione z powodu zbyt dużej biurokracji, co negatywnie wpływa na różne kategorie konsumentów.

⁽³⁾ Opinia KR-u „Wizja terytorialna do 2050 r.: jaka będzie przyszłość?”, CdR-2015-4285, z dnia 3 grudnia 2015 r.

13. Uznaje, że współczynnik wsparcia MŚP odegrał zasadniczą rolę w umożliwieniu MŚP dostępu do finansowania, i wyraża nadzieję, że stosowanie tego wskaźnika zostanie przedłużone na najbliższe lata.

14. Z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstw w celu zaoferowania przedsiębiorcom drugiej szansy. Podejście to prawdopodobnie wzmocni przedsiębiorczość i innowacyjność w Europie, gdyż przedsiębiorcy funkcjonujący w środowisku, które nie stygmatyzuje niepowodzenia, będą w większym stopniu skłonni do realizacji bardziej innowacyjnych projektów; zauważa, że ramy prawne niewypłacalności muszą jednak zapewnić, aby wspierane było tylko odpowiedzialne podejmowanie ryzyka, oraz zagwarantować wierzycielom pewność i uczciwe traktowanie.

15. Wzywa Komisję do dokładnego monitorowania skutecznego stosowania przez państwa członkowskie i właściwe organy szczebla niższego niż krajowy środków transponujących dyrektywę 2011/7/UE w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych oraz do ustanowienia mechanizmów szybkiego rozstrzygnięcia naruszeń w wypadku nieprawidłowego stosowania dyrektywy, ponieważ MŚP często nie są w stanie wyegzekwować swoich praw wynikających z tejże dyrektywy wobec przedsiębiorstwa o dominującej pozycji lub instytucji publicznej.

16. Wzywa Komisję do zastosowania zasady „najpierw myśl na małą skalę”, tj. opracowywania przepisów tylko wtedy, gdy jest to konieczne i z uwzględnieniem najmniejszych przedsiębiorstw. Apeluje, by Komisja monitorowała skuteczne wprowadzanie i stosowanie przez państwa członkowskie zasady „tylko jeden raz” z myślą o zmniejszeniu niepotrzebnych obciążeń administracyjnych dla MŚP i obywateli.

17. Wzywa Komisję do ułatwiania bezpośredniego udziału w ryzyku prowadzenia działalności gospodarczej oraz do ułatwiania dostępu do innowacyjnych instrumentów pozyskiwania kapitału wysokiego ryzyka, takich jak finansowanie społecznościowe.

18. Wzywa Komisję do lepszego i bardziej przystępnego informowania MŚP za pośrednictwem organizacji reprezentujących te przedsiębiorstwa.

W odniesieniu do liberalizacji usług świadczonych w ramach wolnych zawodów

19. Podkreśla znaczenie dalszego otwarcia rynków usług w Europie w związku ze względnie niskim poziomem transgranicznego handlu usługami, rosnącym znaczeniem udziału usług w PKB i zatrudnieniu w regionach i miastach Europy oraz tendencją do lepszego włączania usług do oferty wartościowej przemysłu; dostrzega wysiłki Komisji zmierzające do otwarcia rynków usług w ramach określonych dyrektywą usługową oraz podkreśla, że dalsze otwarcie rynków usług powinno się odbywać przy zachowaniu osiągniętych dotychczas standardów prawnych i jakościowych.

20. Zgadza się, że potrzebna jest ocena i eliminacja z jednej strony luk prawnych, a z drugiej problemu nakładających się lub sprzecznych przepisów w niektórych obszarach jednolitego rynku oraz usunięcie utrzymujących się przeszkód dla swobodnego przepływu, uniemożliwiających europejskim przedsiębiorstwom i konsumentom wykorzystanie pełnego potencjału jednolitego rynku.

21. Zaleca, aby do „ram analitycznych, z jakich powinny korzystać państwa członkowskie przy przeglądzie istniejących regulacji [...] lub przy proponowaniu nowych” włączono kryteria klasyfikacji sektorów jako „priorytetowych”. Komunikat nie zawiera bowiem wyjaśnienia, dlaczego niektóre usługi powinny być traktowane priorytetowo ⁽⁴⁾.

Układ z Schengen

22. Opierając się na ustaleniach niedawnego badania Parlamentu Europejskiego, przedstawionego przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, stwierdza, że długotrwałe zawieszenie układu z Schengen wywarłoby niekorzystny wpływ aż na siedem obszarów gospodarki: PKB, handel, bezpośrednie inwestycje zagraniczne, zatrudnienie, mobilność, konsumpcję i MŚP. Dlatego też dla zachowania jednolitego rynku oraz istotnych zdobyczy uzyskanych na przestrzeni lat kluczowe znaczenie ma utrzymanie tych zasad ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Wykaz priorytetowych sektorów/zawodów przedstawiono w przypisie 26: „inżynierowie budownictwa, architekci, księgowi, prawnicy, agenci nieruchomości, przewodnicy turystyczni i rzecznicy patentowi”.

⁽⁵⁾ Jak to Komitet już z naciskiem podkreślił w rezolucji CdR 726/2016.

W odniesieniu do wzmocnienia jednolitego rynku towarów

23. Popiera zaangażowanie Komisji w modernizację systemu norm we współpracy ze społecznością normalizacyjną, gdyż normy okazały się bardzo skuteczne pod względem integracji rynku poprzez swój wpływ na koszty ponoszone przez przemysł, interoperacyjność, dostęp do rynków i eksport. Wszelkie zmiany norm muszą uwzględniać potrzeby małych i średnich producentów.

24. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja przedstawiła w dniu 16 marca 2016 r. komunikat w sprawie wyzwań, przed jakimi stoi przemysł stalowy, nawet jeśli KR oczekiwalby, że już w komunikacie dotyczącym jednolitego rynku Komisja nawiąże do działań następczych planu działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie z czerwca 2013 r., jako że wyzwania, przed jakimi stoi przemysł stalowy, w wielu aspektach dotyczą strategii jednolitego rynku. Zwraca uwagę na fakt, że KR poświęci odrębną opinię wyzwaniom stojącym przed przemysłem stalowym, która w szczególności zostanie oparta na rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie rozwoju zrównoważonego europejskiego przemysłu obróbki metali nieszlachetnych⁽⁶⁾.

25. Zgodnie z tym, co postulował w niedawnej opinii⁽⁷⁾, ponawia swój apel do Komisji o przedstawienie wniosku ustawodawczego dotyczącego ochrony oznaczeń geograficznych produktów nierolnych w UE. Przyczyniłoby się to do rozwoju rynku wewnętrznego dzięki poprawie rozpoznawalności i zagwarantowaniu jakości produktów.

26. Dostrzega, że zasada wzajemnego uznawania ma podstawowe znaczenie dla produktów nieobjętych normami UE, lecz jej stosowanie jest nierównomierne i musi zostać usprawnione w celu zapewnienia bardziej przewidywalnych ram prawnych swobodnego przepływu towarów. Niemniej byłoby pożądane, aby równocześnie zadbano o podawanie właściwych informacji o tych produktach konsumentom, o należyte uznawanie produktów wysokiej jakości i o wskazywanie pochodzenia produktów.

27. Podkreśla swoje poparcie dla środków mających na celu niedopuszczenie na rynek UE produktów nielegalnych i niezgodnych z normami, mając na uwadze coraz większą skalę handlu takimi produktami, który zakłóca konkurencję i stwarza zagrożenie dla konsumentów. Ścisłejsze monitorowanie podróbek nadałoby konkretny wymiar celowi „tworzenia szans dla konsumentów, pracowników i przedsiębiorstw”, zwłaszcza MŚP.

W odniesieniu do zamówień publicznych

28. Z zadowoleniem przyjmuje przedstawione w komunikacie ogólne podejście w stosunku do zamówień publicznych; dokładniej rzecz biorąc popiera tworzenie sieci kontaktów przez organy odwoławcze pierwszej instancji, pomoc techniczną dla państw członkowskich oraz usprawnione narzędzia monitorowania, które powinny także pomóc władzom lokalnym i regionalnym we wdrażaniu przepisów dotyczących zamówień publicznych. W tym kontekście wskazuje na ewentualną rolę centrów wiedzy w dziedzinie zamówień publicznych jako ośrodków pomocy, doradztwa i informacji.

29. Zgadza się także z koncepcją uruchomienia dobrowolnego mechanizmu oceny *ex ante* dużych projektów infrastrukturalnych, zastanawia się jednak, czemu Komisja ustanowiła próg ich wartości na wysokim poziomie 700 mln EUR. Sugeruje w związku z tym znaczne obniżenie tego progu w świetle sprawozdania specjalnego Trybunału Obrachunkowego nr 10/2015 pt. „Należy zintensyfikować wysiłki zmierzające do rozwiązania problemów dotyczących zamówień publicznych w obszarze unijnej polityki spójności”.

30. Wzywa jednak do takiego opracowania rejestrów umów i narzędzi analizy danych przewidywanych przez Komisję dla celów przejrzystości, by nie powodowały one żadnych dodatkowych obciążeń dla publicznych zleceniodawców. Komisja Europejska już dysponuje znaczną ilością danych z uwagi na wymóg ogólnounijnego rozpisywania zamówień powyżej pewnego pułapu. Nie potrzeba więc szerzej zakrojonych ogólnounijnych wymogów dotyczących informacji i statystyk.

⁽⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2015-0460+0+DOC+XML+V0//PL>.

⁽⁷⁾ Opinia Komitetu Regionów ECOS-V-064 „Rozszerzenie ochrony oznaczeń geograficznych na produkty nierolne”(CdR 5386/2014), przyjęta w dniu 11 lutego 2015 r.

W odniesieniu do usług i dyrektywy usługowej

31. Z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane przez Komisję w celu ciągłej oceny wdrażania dyrektywy usługowej przez państwa członkowskie oraz przeprowadzenia szeregu działań weryfikacyjnych („wzajemna weryfikacja”) z myślą o usunięciu pozostających barier w transgranicznym handlu usługami w UE, ze szczególnym uwzględnieniem także kwestii tzw. blokowania geograficznego usług cyfrowych. Uważa jednak, że o wyniku tych działań nie powinno przesądzić stwierdzenie Komisji o braku planów dokonania przeglądu lub zmiany dyrektywy usługowej.

32. Przypomina, że punkty kompleksowej obsługi stanowią zasadniczy element dyrektywy usługowej. Niemniej niektóre aspekty, ściśle związane ze świadczeniem usług, nie zostały objęte dyrektywą (np. przepisy dotyczące delegowania pracowników, kwestie podatkowe, przepisy dotyczące zabezpieczenia społecznego, kwalifikacje zawodowe). Aspekty te powinny być jednak ujmowane w usłudze informacyjnej punktów kompleksowej obsługi, tak aby punkty te wносиły rzeczywistą wartość dodaną. Ponadto ważne byłoby przedstawienie informacji co najmniej w języku angielskim oprócz języka danego kraju.

33. Uważa, że inicjatywa w sprawie paszportu dotyczącego świadczenia usług powinna ograniczać się do usług regulowanych dyrektywą 2006/123/WE dotyczącą usług na rynku wewnętrznym, tj. nie mieć zastosowania do podmiotów świadczących usługi publiczne, o ile nie prowadzą one działalności komercyjnej, czy też do usług, które nie mają wpływu transgranicznego i podlegają regulacji na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym.

34. Z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą przeciwdziałania dyskryminacji użytkowników i przedsiębiorstw w handlu transgranicznym, zwłaszcza internetowym. Nalega jednak, by niektóre ułatwienia, a zwłaszcza korzystniejsze ceny, niemające odniesienia do jednolitego rynku, mogły zostać zarezerwowane dla pewnych odbiorców usług, jeśli odbywa się to w oparciu o sprawiedliwe i obiektywne kryteria.

W odniesieniu do gospodarki społecznej i usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym

35. Ubolewa, że Komisja nie zapowiedziała w komunikacie żadnej propozycji w odniesieniu do gospodarki społecznej, chociaż ma ona kluczowe znaczenie dla rozwoju społecznego i gospodarczego UE, a zgodnie z jej zasadami działają dwa miliony przedsiębiorstw, w tym stowarzyszenia, spółdzielnie i towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, zatrudniające 11 mln osób (czyli jest to 10 % wszystkich przedsiębiorstw w Europie i 6 % osób pracujących); przypomina w tym kontekście, że KR „(zaapelował) do Komisji Europejskiej o przedstawienie ram prawnych obejmujących zbiór wspólnych definicji dotyczących różnych europejskich form gospodarki społecznej, tzn. spółdzielni, fundacji, towarzystw ubezpieczeń wzajemnych i stowarzyszeń, by przedsiębiorstwa gospodarki społecznej mogły działać na pewnej podstawie prawnej i czerpać tym samym korzyści z rynku wewnętrznego oraz swobodnego przepływu”⁽⁸⁾.

36. Jest zdania, że gospodarkę społeczną należy wspierać nie tylko poprzez ustanowienie ogólnych ram prawnych na poziomie europejskim, lecz także poprzez opracowanie odpowiednich programów finansowania.

37. Ubolewa, że Komisja nie przedstawiła w komunikacie żadnej propozycji dotyczącej usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, np. w odniesieniu do wymogów jakościowych, zwłaszcza w zakresie spójności społecznej i terytorialnej, chociaż podstawę prawną dla takiej propozycji mógłby stanowić art. 14 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Wyraża obawę, że w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym pole widzenia Komisji ogranicza się tylko do kwestii pomocy państwa, chociaż takie usługi odgrywają kluczową rolę na rynku wewnętrznym. Podkreśla, że w wypadku usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym fundamentalne znaczenie ma to, aby obowiązki użyteczności publicznej były oparte na przejrzystych wytycznych i skutecznych kontrolach oraz miały na celu zapewnienie opłacalnych usług wysokiej jakości. Domaga się zatem, aby z poszanowaniem podziału kompetencji między UE, państwa członkowskie, regiony i władze lokalne Komisja Europejska dołożyła starań, by wspierać w UE usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym, tak aby poprawić jakość życia obywateli europejskich na wszystkich szczeblach.

⁽⁸⁾ Zob. opinia KR-u z inicjatywy własnej w sprawie roli gospodarki społecznej w pobudzaniu wzrostu gospodarczego i zwalczaniu bezrobocia, 3–4 grudnia 2015 r., pkt 12.

38. Zauważa, że wdrożenie od kwietnia 2016 r. wspólnych ram udzielania koncesji na usługi jest szczególnie delikatne w zakresie infrastruktury (porty, koleje, autostrady) i ma kluczowe znaczenie dla urzeczywistnienia jednolitego rynku, jako że uczciwa konkurencja stanowi warunek wstępny do lepszego zagwarantowania praw konsumentów i zapewnienia jak największych korzyści dla konsumentów, koncesjonowanych przedsiębiorstw i organu udzielającego koncesji.

39. Apeluje o uwzględnienie faktu, że wyspy lub regiony oddalone znajdują się w niekorzystnej sytuacji z punktu widzenia handlu, zwłaszcza jeśli chodzi o dodatkowe koszty transportu.

Bruksela, dnia 8 kwietnia 2016 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów
Markku MARKKULA
